

Warszawa, 19 lutego 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Republiki Polskiej

M01 p 3104

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 25900.

Kl. 21 a⁴, 46/06.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Układ drutów Lechera.

Zgłoszono 13 maja 1935 r.

Udzielono 20 grudnia 1937 r.

Pierwszeństwo: 9 lipca 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy układu drutów Lechera, który może być zastosowany przy wzbudzaniu i przesyłaniu drgań elektrycznych wielkiej częstotliwości. Własna częstotliwość takiego układu jest podana długością przewodów. Chcąc zmienić zatem dostrojenie, należy zmienić długość przewodów. Ponieważ w pewnych przypadkach wydłużenie układu drutów Lechera w kierunku przewodów jest niemożliwe lub niepożądane ze względu na miejsce, przeto najlepiej jest, aby z tego względu były przewidziane wymienne, złożone we dwoje układy drutów Lechera. Na fig. 1 rysunku przedstawiono układ drutów Lechera, składający się z przewodów 1 i 2 i zaopatrzony w wymienne przedłużenie, utworzo-

ne ze złożonego we dwoje układu drutów Lechera $a a'$, $b b'$, $c' c$, $d' d$. Cyfrą 5 oznaczono mostek, przy pomocy którego częstotliwość własna może być nastawiana na właściwą wartość.

Wada takiego układu polega na tym, że obydwie części układu drutów Lechera $a a'$, $b b'$ i $c' c$, $d' d$ pozostają ze sobą zarówno w związku magnetycznym, jak i elektrycznym. To ma ten skutek, że wpływ, jaki wywiera przedłużenie na dostrojenie, jest całkiem inny, niż gdyby układ drutów Lechera był przedłużony w kierunku przewodów, gdyż w pierwszym przypadku występują odbicia, które pogarszają działanie przedłużenia.

W celu zniesienia obu sprzężeń niepożą-

danych, jako przedłużenia stosuje się według wynalazku złożone we dwoje układy drutów Lechera, w których płaszczyzna, w której leży przewód dosyłowy, i płaszczyzna, w której leży przewód powrotny, są prostopadłe do siebie, a przewody leżą symetrycznie względem linii przecięcia się tych płaszczyzn.

Na fig. 2 przedstawiono postać wykonania układu drutów Lechera, zaopatrzonego w zaciski dołączne do przyłączania przedłużeń wymiennych. Przewody są oznaczone znów cyframi 1 i 2. Przedłużenie jest oznaczone literami a a' , b b' , c c' , d d' . Punkty dołączone do dosyłowych względnie powrotnych przewodów przedłużenia są połączone z przeciwległymi sobie wierzchołkami kwadratu a , b , c i d . Płaszczyzna, w której leżą oba przewody dosyłowe a a' i b b' , jest prostopadła do płaszczyzny, w której leżą obydwa przewody powrotne c c' i d d' złożonego we dwoje układu drutów Lechera, tworzącego przedłużenie, przy czym przewody te są umieszczone symetrycznie względem linii przecięcia się tych płaszczyzn, tak iż obydwie części układu drutów Lechera, tworzącego przedłużenie, są odsprężone od siebie magnetycznie. Sprężenie elektryczne między przewodami

przedłużeń, przyłączonych w punktach a , b , c i d , jest zniesione dzięki temu, że każdy z tych przewodów leży całkowicie symetrycznie względem przewodów sąsiednich.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Układ drutów Lechera, zaopatrzony w przedłużenie, złożone we dwoje, znamienny tym, że płaszczyzna, w której leży przewód dosyłowy, jest prostopadła do płaszczyzny, w której leży przewód powrotny przedłużenia układu drutów Lechera, przewody zaś leżą symetrycznie względem linii przecięcia się tych płaszczyzn.

2. Układ drutów Lechera, zaopatrzony w zaciski dołączne do przyłączania wymiennych przedłużeń według zastrz. 1, znamienny tym, że układ drutów Lechera jest przerywany w punkcie, leżącym między jego końcami, przy czym końce każdej części są połączone z zaciskami dołącznymi, umieszczonymi w przeciwległych sobie wierzchołkach kwadratu.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy

